

25 – 19 in 34

We zijn alweer over de helft in de NBSB-zaterdagcompetitie en alles gaat nog volgens plan. In het knusse Rosmalen, te gast bij het gezellige Café Zaal D'n Beer. De meesten van jullie kennen het wel van het zomerschaak.

War wil je als club nog meer? Perfecte schaakzaal, analyseren in het café, biljarten en darten! En natuurlijk dit alles onder het genot van een biertje. Hangen er ook nog grote televisieschermen zodat in eerste instantie het WK darten gevolgd kon worden en daarna ook de eerste helft van de WK troostfinale tussen Kroatië en Marokko. Wat een sfeer.

Hebben we zoiets in Waalwijk niet?

Misschien moeten we eens een oproep in weekblad Waalwijk plaatsen?

@Wilbert en/of Hans S.: jullie zijn daar de perfecte schrijvers voor. Wie wil??

Impressie schaken in het café.

Terug naar de wedstrijd. Vooraf had ik al gezien dat we vandaag nog géén kampioen konden worden maar wel een reuzenstap richting dat kampioenschap konden zetten.

Sportief van het eerste was dat ze onze kampioensaspiraties lieten prevaleren boven hun eigen optreden. Want door verschillende afzeggers, alsmede niet beschikbare, moest het eerste met slechts 6 spelers op pad naar Tilburg om daar de plaatselijke Stukkenjagers te bestrijden.

En dat ging desalniettemin niet onverdienstelijk en met een 4-4 met de mogelijkheid op winst (Feike blunderde in remisestelling) gingen ze weer huiswaarts.

Uiteraard zal het hele gebeuren in het uitgebreide verslag van teamcaptain Hans Sinnige komen te staan. Toch Hansie?

Maar alsnog bedankt voor het vertrouwen in ons tweede!

Robert en Ron wilden graag met de witjes spelen en dus speelden zij met wit. Kopman Wim en ikzelf hanteerden dus de zwarte houtjes.

Wim (bord 2) nam het op tegen hun teamcaptain Pieter Roos (ELO 1344) en die koos in de Slavische verdediging met dame ruil op b6 voor het verkeerde plan. Je moet dan eerst op d5 slaan anders kom je vanzelf een pion achter. Wim won die pion op c4 dus ten koste van twee dubbelpionnen. Maar dat die ook sterk kunnen zijn bewees Wim.

Kijk eens naar dat pionnenblok op de b en c-lijn. Dodelijk.

Met zijn laatste zet 16. – f6 heeft Wim ook alle mogelijke paardzetten naar voren van wit eruit gehaald.

Of Pieter het reeds beu was weet ik niet maar hij ging toch met het paard naar voren.

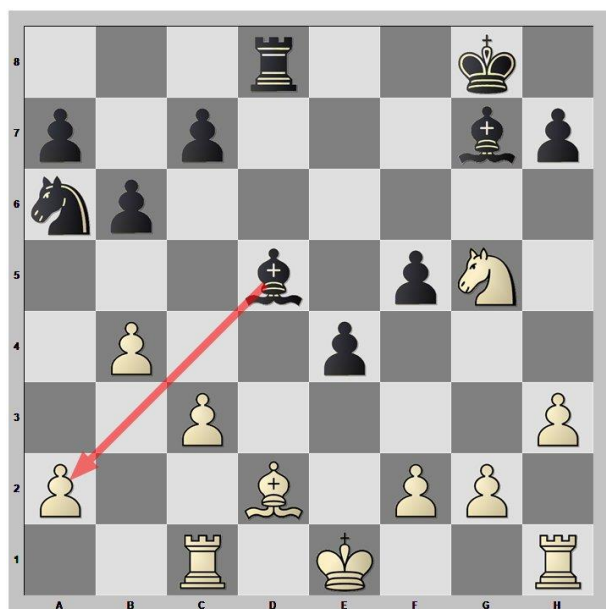
17. Ph4 ???

Dan kunnen de stukken na 17. – g5 weer terug de doos in.

En zo stonden we om 13.30 uur (want om 12.00 uur begonnen.) al met 1 – 0 voor.

Robert speelde op bord 1 tegen een oude bekende, Paul Willemen met een ELO van 1505. Tja, als die dan tijdens een gezamenlijke rookpauze al verklaart er totaal geen vertrouwen in te hebben en zichzelf op voorhand al kansloos acht dan weet je het wel.

Er kwam een Pirc op het bord met het schijnoffer op e4. Robert slaat tussendoor effe op f7 om daarna een kwaliteit op te halen. Punt binnen zou je zeggen?

Zwart dreigt h6 te spelen en dan heeft het paard van Robert geen velden. Daarom heeft Robert Tc1 gespeeld om h6 met c4 te beantwoorden. Dat gebeurde ook en toen was het niet moeilijk meer om het punt binnen te halen.

Maar wat als zwart op a2 slaat?

Dus 20. – Lxa2 21. h4 (verplicht want het paard heeft nog steeds geen vluchtveld) h6 22. Ph3 Lc4 (of f7) 23. Pf4 c5 en ondanks een kwaliteit minder kan zwart nog volop vechten.

Fritz beoordeelt de stelling als gelijk.

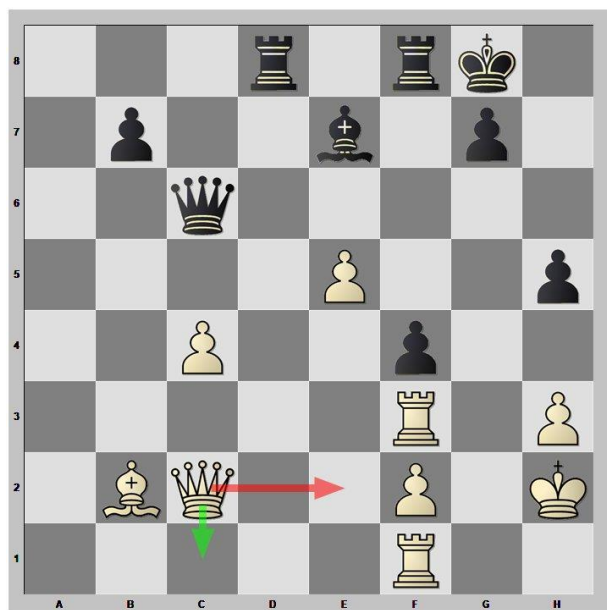
Maar toch 2-0 voor ons.

Ron speelde op bord 3 tegen Roel Jongenelen met ELO 1444 en na zijn fabelachtige overwinning op donderdag tegen Sander had ik als teamcaptain het volle punt eigenlijk al geteld. Zover kwam het niet. In een klassieke Hollander was er weinig aan de hand. Beide spelers konden eigenlijk geen aanspraak op méér maken. Ik was net met Wim aan het overleggen of we Ron maar remise aan moesten laten bieden, dan zouden we de matchpunten

alvast binnen hebben ook al stond ikzelf gewonnen. Maar ja, een foutje maken kan natuurlijk altijd en stel dat ik die fatale fout zou maken.

Dus Ron, bied maar remise aan! Ai, één zet te laat.

Het fatale moment voor Ron:

De rode pijl, 21. De2, was de juiste zet geweest en dan zou de partij vermoedelijk in remise zijn geëindigd.

Maar Ron speelde het afgrijselijke 21. Dc1 (groene pijl) en gaf zijn toren op f3 weg.

Krijg je 30 ELO-punten voor de winst op Sander en dan lever je er 31 in met dit verlies.

Zonde.

En zo stond het opeens 1 – 2.

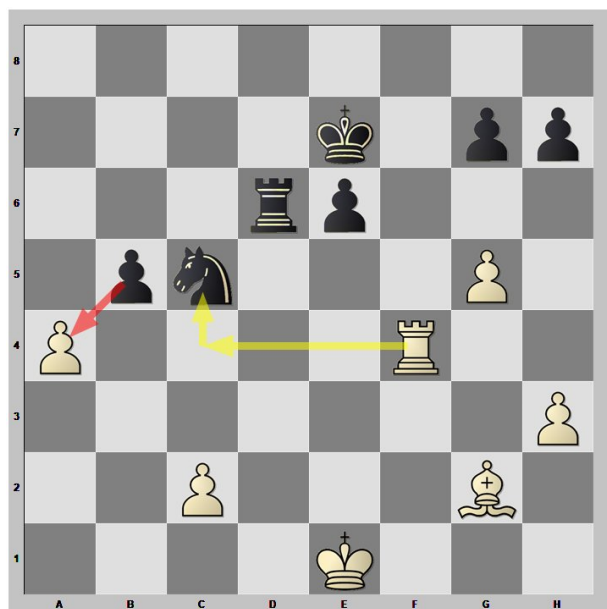
Ik speelde op bord 4 tegen Peter Zijderveld met een ELO van 1479.

En dat was jammer want die rating lozen leveren flink wat interne rating op als je wint.

Nu zou een overwinning me slechts 3 puntjes opveren.

In een Caro-Kann won ik al snel een pion en dan moet je alleen nog op blijven letten dat je geen blunders maakt. En natuurlijk je kans grijpen als die voorbijkomt of berekend hebt.

Zoals in de volgende stelling.

Ik had berekend dat 33. – bxa4 uit was. De pion is niet meer te stoppen.

Maar in een vlaag van verstandsverbijstering zie ik ineens dat na 34. Tc4 mijn paard niet gedekt kan worden.

Foutje gemaakt dus?

Niet, want na 34. Tc4 a3 35. Txc5 Ta6!! is de pion inderdaad niet meer te stoppen.

Dus sloeg ik met het paard en vertrouwde erop dat ik toch wel zou winnen.

Dat had volgens Fritz nog knap lastig kunnen worden als hij de goede zetten had gedaan.

Maar ik vertrouwde de gevleugelde uitspraak van Hans Sinnige: “Dat ziet een 1500 speler toch niet.”

En zo wonnen we voor de vierde keer in successie en kunnen ons langzaam gaan opmalen voor het kampioenschap. Misschien dat het bestuur al kan gaan brainstormen voor een passende huldiging. Haha hahaha.

Om 16.00 uur klaar, punten in de tas en naar Waalwijk?

Of blijven we nog effe hangen? Dat laatste dus.

Nu heb ik in het verleden een aardig potje kunnen biljarten en ik wist dat Ron er ook wel iets van kon. De plaatselijke biljarters waren klaar en dus gingen Ron en ik onze kunsten maar eens vertonen. Dan merk je toch dat een jaartje of 25/30 niet te hebben gebiljart een lange tijd is want zo subtiel als destijds ging het bij beiden niet meer. We begonnen allebei met 5 poedels (Voor de niet ingewijden in de biljartsport: dit zijn MISSERS) maar na een spannende (nou ja) strijd stond er als einduitslag 25 – 19 in 34 beurten op het bord. Voor wie? Voor RON natuurlijk. En ik heb hem niet laten winnen omdat ie met schaken verloren had, hij was gewoon veel beter dan ik.

Zo, titel ook weer verklaard.

Volgende ronde (11 februari 2023) zijn we vrij en dus beschikbaar voor het eerste als ze tenminste nog wat puntenkapers kunnen gebruiken.

Daarna volgt de uitwedstrijd op 11 maart 2023 tegen SG KING 3 in Tilburg.

Met een beetje mazzel kunnen we daar al kampioen worden.

De stand na de vierde ronde:

	<u>Gespeeld</u>	<u>Na de 4e ronde</u>	
		<u>MP</u>	<u>BP</u>
1 Waalwijk 2	4	8	12,5
2 SG King 3	4	4	8,5
3 De Kentering 3	4	3	7
4 SV Staunton 2	3	3	6
5 OSV 4	3	3	6
6 SV Dubbelschaak97 3	3	2	4
7 De Stukkenjagers 8	3	1	4